

denten får mulighed for i helt konkrete tilfælde om fornødent at gribe ind og beslutte, at en dommer ikke må påtage sig bibeskæftigelse uden forudgående tilladelse.

Spørgsmålet om offentlighed omkring indtægter har også været et varmt tema. Selv om vi i Socialdemokratiet har sympati for det flertal i Domstolsudvalget, som ønsker, at disse indtægter bør offentliggøres, må vi jo erkende, at det er et helt nyt og langt skridt at gå, ikke mindst når det ikke engang har været muligt at samle et flertal i dette hus for, at MF'eres bierhverv, endsige indtægterne ved bierhvervet, skulle være tilgængelige. Vi må nok sige, at på den baggrund er vi absolut tilfredse med det kompromis, at dommerne får pligt til at indbetale indtægter til retspræsidenten, som derved får bedre muligheder for at kunne føre kontrol med bijobben, idet vi går ud fra, at retspræsidenterne aktivt vil bruge de instrumenter, de dermed får i hænde, til gavn for både dommerstanden og brugerne af vores domstole.

Jeg skal ikke kommentere de to forslag yderligere, men blot sige, at vi er enige i både helheden og detaljerne i forslagene, og vi anser deres gennemførelse for et meget stort fremskridt i vores retssystem.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er bare til et enkelt punkt, hvor jeg erkender, at vi sandsynligvis har tabt på forhånd, men bare for at det, der blev sagt, ikke skal stå alene som det vitterlige vås, det er.

Jeg ved godt, at det ikke er fru Lissa Mathiasen, der er ordfører; men tanken om, at domstolene skulle sortere under Folketinget, som det så kønt hedder, har aldrig nogen sinde været tænkt, og ingen har overhovedet forestillet sig noget med, at Folketinget skulle have nogen som helst beføjelser og da slet ikke begynde at styre noget.

Man har et tilsvarende system i de føderale domstole i USA, og der er ikke tale om, at Kongressen kan forgribe sig på domstolene. Advokatrådets Menneskerettighedsudvalg foreslog faktisk den løsning, og jeg vil nok sige, at den er altså ikke helt så komisk, som den blev gjort til i Socialdemokratiets ordførertale. Lad det være sagt, sådan lidt kvalificeret, at det ikke er på det niveau, vi skal diskutere, og at der ikke er tale om, at Folketinget skal blande sig i domstolenes arbejde.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt sige til fru Margrete Auken, at der har ikke fra min side været lagt op til hverken at gøre det komisk eller på anden måde latterliggøre det. Jeg har klart givet udtryk for, at det for os at se ville være meget betænkeligt, hvis muligheden for at kunne politisere om noget så afgørende som det, der er tale om her, kunne foreligge. Derfor har vi været optaget af at holde den del fuldstændig ude af diskussionen, og det er baggrunden for, at vi til fulde kan støtte det, der her er lagt op til fra ministerens side.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nu kommer de altså til at sortere under Justitsministeriet, og jeg håber da, at modellen er blevet sådan, at det er ganske udelukket – selv om de er under Justitsministeriet – at en politisk magtfaktor, som Justitsministeriet jo er, på nogen måde kan komme til at øve politisk indflydelse på domstolene.

Men selv om kampen sandsynligvis, jeg havde nær sagt på forhånd er tabt, og selv om jeg ikke skal bruge grimme ord til fru Lissa Mathiasen, er vi altså i den platte ende af diskussionen. Der er ingen, som seriøst er gået ind i denne debat, der forestiller sig, at man laver en konstruktion, hvor det overhovedet er muligt for Folketinget at øve indflydelse på domstolene, ligesom jeg går ud fra, at det heller ikke på nogen måde vil være muligt for Justitsministeriet eller et andet ministerium at øve indflydelse på domstolene i den konstruktion, vi har nu, uanset om den i gåseøjne bliver lagt under.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg er altså nødt til at sige til fru Margrete Auken, at det kan da godt være, der ikke var den totale bevågenhed, og der var også lidt støj i salen i forbindelse med, at jeg holdt min ordførertale. Men det, der er afgørende, og det, jeg også præciserede i min ordførertale, er netop, at der samtidig – og derfor finder vi det ubetænkeligt – ikke ligger nogen instruktionsbeføjelse til ministeren i forbindelse med indstillingen, og som følge deraf er vi enige i forslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Justitsministeren kalder disse lovforslag for skelsættende forslag, og det er så sandt, som